

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 października 2018 roku

Sąd Rejonowy w Chełmnie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący – SSR Jakub Wąwoźny

Protokolant – stażysta E. P.

przy udziale Prokuratora – E. D.

po rozpoznaniu w dniu 13/11/2017 roku, 01/10/2018 roku

sprawy:

1. **S. S. (1)**, syna S. i S. zd. (...), urodzonego (...) w E.,

podejrzanego o to, że:

Będąc członkiem Zarządu (...) PPHU Sp. Z o.o. w C. przy ul. (...) zobowiązany do sporządzenia i złożenia rocznego sprawozdania finansowego z działalności spółki w sądzie rejestrowym w okresie od 1 stycznia 2015 roku do 31 marca 2015 roku oraz sprawozdania finansowego z działalności w/w spółki za rok 2014 i 2015, a następnie nie złożył odpowiednio do dnia 15 lipca 2015 roku i 2016 roku w/w sprawozdania w Sądzie Rejonowym w T. Wydział VII Gospodarczy KRS, czym działał wbrew przepisom Ustawy o rachunkowości,

tj. o czyn z art. 79 pkt 4 Ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości,

2. **M. S. (1)**, syna S. i J. zd. K., urodzonego (...) w C.,

podejrzanego o to, że:

Będąc członkiem Zarządu (...) PPHU Sp. Z o.o. w C. przy ul. (...) zobowiązany do sporządzenia i złożenia rocznego sprawozdania finansowego z działalności spółki w sądzie rejestrowym w okresie od 1 stycznia 2015 roku do 31 marca 2015 roku oraz sprawozdania finansowego z działalności w/w spółki za rok 2014 i 2015, a następnie nie złożył odpowiednio do dnia 15 lipca 2015 roku i 2016 roku w/w sprawozdania w Sądzie Rejonowym w T. Wydział VII Gospodarczy KRS, czym działał wbrew przepisom Ustawy o rachunkowości,

tj. o czyn z art. 79 pkt 4 Ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości ,

orzeka:

I. na podstawie art. 66 § 1 kk w zw. z art. 67 § 1 kk warunkowo umarza postępowanie karne wobec **S. S. (1) i M. S. (1)** na okres 1(jednego) roku próby;

II. na mocy art. 67 § 3 kk w zw. z art. 39 pkt 7 kk zasądza od S. S. (1) i M. S. (1) świadczenie pieniężne w kwocie po 1000(tysiąc) zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

III. zasądza na rzecz Skarbu Państwa(Sądu Rejonowego w C.) od S. S. (1) i M. S. (1) kwoty po 60/sześćdziesiąt/ zł tytułem opłaty oraz obciąża S. S. (1) wydatkami poniesionymi w sprawie w kwocie 110/sto dziesięć/ zł, zaś M. S. (1) obciąża wydatkami poniesionymi w sprawie w kwocie 682,92/sześćset osiemdziesiąt dwa 92/100/ zł.

UZASADNIENIE

S. S. (1) i M. S. (1) są członkami Zarządu (...) PPHU Sp. Z o.o. w C. przy ul. (...). Byli oni zobowiązani przepisami Ustawy o rachunkowości do sporządzenia i złożenia rocznego sprawozdania finansowego z działalności spółki w sądzie rejestrowym w okresie od 1 stycznia 2015 roku do 31 marca 2015 roku oraz sprawozdania finansowego z działalności w/w spółki za rok 2014 i 2015, a następnie złożenia odpowiednio do dnia 15 lipca 2015 roku i 2016 roku w/w sprawozdania w Sądzie Rejonowym w T. Wydział VII Gospodarczy KRS, – czego nie uczynili w stosownych terminach. W dniu 20.06.2017 r oskarżeni złożyli stosowny wniosek o wpis wzmianki o złożonych dokumentach do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego dołączając zaległe sprawozdania finansowe oraz inne dokumenty. Spółka nigdy nie składała wniosku o zawieszenie działalności gospodarczej, jak również wniosku o otwarcie likwidacji spółki.

Dowód: (pismo k. 1, 83, postanowienie k. 4, wyjaśnienia S. S. k. 10-11, wyjaśnienia M. S. k. 18-19)

Oskarżeni w postępowaniu przygotowawczym przyznali się do popełnienia zarzucanego im czynu. S. S. przyznał, iż spółka działa od 2000 r. Akcentował, iż obowiązek wynikający ustawy o rachunkowości był mu obcy. Trudno dać wiarę takim twierdzeniom, zwłaszcza w świetle wyjaśnień M. S., który „dopisany” został do zarządu spółki około 2013r. I ten oskarżony wyjaśnił, iż był przekonany, iż stosownego obowiązku dopełnił jego ojciec. Obaj oskarżeni zgodnie złożyli wnioski o warunkowe umorzenie postępowania. Sąd uznał ich wyjaśnienia, co do zasady, za wiarygodne. Dowody, w tym informacje z KRS zgromadzone w aktach sprawy potwierdziły w pełni ich sprawstwo. Przed Sądem S. S. dalej przyznawał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, jednak zaczął twierdzić, iż ewentualne orzeczone obowiązki finansowe będą zbyt dużym dla niego obciążeniem. Natomiast M. S. przestał się przyznawać do popełnienia zarzucanego mu czynu. Trudno jego linii obrony dać wiarę mając na względzie poprzednie wyjaśnienia, jak również informację z Krajowego Rejestru Sądowego(k. 83).

Sąd uwzględnił dokumenty zgromadzone w sprawie, nie znajdując podstaw dla podważenia waloru ich wiarygodności, albowiem wystawione zostały one przez osoby lub instytucje do tego uprawnione z zachowaniem przewidzianych ku temu procedur, a ich treść nie była w toku postępowania kwestionowana przez strony. Sąd podzielił wnioski opinii biegłych.

Tak zgromadzony i oceniony materiał dowodowy daje podstawę do uznania winy oskarżonych popełnienia zarzucanego im czynu. W świetle wyjaśnień S. S. jego sprawstwo jest oczywiste. Natomiast, niezależnie od tego, iż sprawstwo M. S. jest również oczywiste, to wskazać należy, iż utożsamianie prowadzenia działalności gospodarczej z niejako fikcyjną, jedynie na potrzeby ubezpieczenia zdrowotnego działalnością, dalekie jest od rzetelności gospodarczej i wskazuje na świadome godzenie się na łamanie przepisów ciężących na członkach zarządu spółki.

Tym samym Sąd podzielił kwalifikację zarzucanego oskarżonemu czynu, tj. art. 79 pkt 4 Ustawy z dnia 29 września 1994 roku o rachunkowości (tj. Dz. U. z 2016 roku pozycja numer (...)) uznając, iż jest właściwa.

Oskarżeni dotychczas byli osobami niekaranymi(k. 33,34), co do zasady przyznali się do winy(przynajmniej na etapie postępowania przygotowawczego). Z uwagi na powyższe, oraz fakt, iż okoliczności przestępstwa nie budzą wątpliwości, oraz uznanie, iż społeczna szkodliwość czynu nie jest znaczna, a postawa sprawców, ich właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że będą oni przestrzegać porządku prawnego, a w szczególności nie popełnią przestępstwa - sąd zgodnie z wnioskiem prokuratora na podstawie art. 66 § 1 kk w zw. z art. 67 § 1 kk i po przeprowadzeniu postępowania dowodowego warunkowo umorzył postępowanie na okres 1(jednego) roku próby. Ponadto na mocy art. 67 § 3 kk w zw. z art. 39 pkt 7 kk zasądził od S. S. (1) i M. S. (1) świadczenie pieniężne w kwocie po 1000(tysiąc) zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej oraz orzekł w przedmiocie kosztów sądowych zasądzać na rzecz Skarbu Państwa(Sądu Rejonowego w C.) od S. S. (1) i M. S. (1) kwoty po 60/sześćdziesiąt/ zł tytułem opłaty oraz obciążył S. S. (1) wydatkami poniesionymi w sprawie

w kwocie 110/sto dziesięć/ zł, zaś M. S. (1) obciążył wydatkami poniesionymi w sprawie w kwocie 682,92/sześćset osiemdziesiąt dwa 92/100/ zł.

Stanowisko S. S. jakoby okoliczności sprawy wskazywały na konieczność umorzenia postępowania z uwagi na znikomą szkodliwość społeczną czynu w świetle ustaleń dokonanych przez Sąd nie mogło zostać uwzględnione. Tak naprawdę ustalenie wobec oskarżonych nieznacznej szkodliwości społecznej było możliwe tylko, dlatego, iż byli dotychczas niekarani, i dopełnili ustawowego obowiązku po wszczęciu przez Sąd Rejonowy w T. postępowania w celu przymuszenia. Postawa obu sprawców nie wskazuje na ostateczne zrozumienie swojego postępowania jak również świadomości faktu, iż nierzetelność osób prowadzących działalność gospodarczą, nawet niepowodująca materialnych szkód, naraża na niepewność obrotu pozostałych jego uczestników. Dlatego też sąd uznał, iż dla wzmocnienia wychowawczej funkcji wyroku koniecznym było uwzględnienie wniosku Prokuratora o wymierzenie stosownych świadczeń pieniężnych. Możliwości finansowe obu oskarżonych(k. 38, 39) absolutnie pozwalają na uiszczenie kwot po 1000 zł na rzecz (...).

O kosztach procesu Sąd orzekł na mocy art. 626 § 1 kpk, 627 kpk i art. 629 kpk i art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. Nr 49/83 poz. 223 ze zm.).